

32001L0081

27.11.2001

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 309/22

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/81/EÜ,
23. oktoober 2001,
teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽³⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt ⁽⁴⁾ vastavalt lepituskomisjonis 2. augustil 2001 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

- (1) 1. veebruari 1993. aasta resolutsioonis ühenduse keskkonna ja säästliku arengu poliitikat ja tegevust käsitleva programmi kohta ⁽⁵⁾ kiitsid nõukogu ja nõukogus kokkutulnud Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajad heaks viienda keskkonnavalase tegevusprogrammi üldise lähenemisviisi ja strateegia, mille kohaselt ei ole ühenduses lubatud ületada hapestamise kriitilisi saastekoormusi ega kriitilisi saastetasemeid. Programm näeb ette, et kõik inimesed peaksid olema tõhusalt kaitstud õhusaaste põhjustatud terviseriskide eest ning lubatud saastetasemete määramisel tuleks arvestada keskkonnakaitse nõudeid. Programmis nõutakse Maailma Tervishoiuorganisatsiooni (WHO) suunistes esitatud väärtuste muutmist kohustuslikeks ühenduse tasandil.
- (2) Liikmesriigid on alla kirjutanud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UN/ECE) piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni 1. detsembri 1999. aasta Göteborgi protokollile hapestamise, eutrofeerumise ja troposfääriosooni vähendamise kohta.

- (3) Euroopa Ühenduse keskkonnapoliitika ja säästva arengu alase tegevusprogrammi "Säästvuse suunas" läbivaatamist käsitlevas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 1998. aasta otsuses nr 2179/98/EÜ ⁽⁶⁾ tõdeti, et erilist tähelepanu tuleks pöörata strateegia väljatöötamisele ja rakendamisele, mis tagab hapestavate, eutrofeerivate ja fotokeemiliste õhusaasteainete kriitiliste saastekoormuste järgimise.

- (4) Nõukogu 21. septembri 1992. aasta direktiiviga 92/72/EMÜ osooni tekitatud õhusaaste kohta ⁽⁷⁾ nähakse ette, et komisjon esitab nõukogule aruande fotokeemilise saaste hindamise kohta ühenduses, millega kaasnevad ettepanekud, mis komisjon peab vajalikuks teha troposfääriosooni tekitatud õhusaaste kontrollimiseks ning vajaduse korral osooni eellaste heitkoguste vähendamiseks.

- (5) Suures osas ühenduses avaldab hapestavate ja eutrofeerivate ainete sadestumiste kõrge tase kahjulikku mõju keskkonnale. Kõigis liikmesriikides ületatakse olulisel määral väärtusi, mis on ette nähtud Maailma Tervishoiuorganisatsiooni suunistes inimeste tervise ja taimede kaitseks fotokeemilise saaste eest.

- (6) Seetõttu tuleks kriitiliste saastekoormuste ületamine järkjärgult lõpetada ning kinni pidada suunistele vastavatest tasemetest.

- (7) Praegu ei ole tehniliselt võimalik täita pikaajalisi eesmärgi, et kõrvaldada hapestamise kahjulik mõju ning vähendada inimese ja keskkonna troposfääriosooniga kokkupuudet Maailma Tervishoiuorganisatsiooni suunistele vastavate väärtusteni. Seetõttu on vaja sätestada keskkonna hapestamise ja troposfääriosooni kohta vahe-eesmärgid, millele hakkavad tuginema asjakohased saaste vähendamise meetmed.

- (8) Keskkonnavalaste vahe-eesmärkide püstitamisel ning nende saavutamismeetmete väljatöötamisel tuleks arvesse võtta tehnilist teostatavust ning sellega seotud kulud ja tulud. Meetmed peaksid tagama, et iga võetud abinõu oleks tasuv ühenduse kui terviku seisukohalt, ning arvestama vajadust vältida ülemääraste kulutuste tekkimist igale üksikule liikmesriigile.

⁽¹⁾ EÜT C 56 E, 29.2.2000, lk 34.

⁽²⁾ EÜT C 51, 23.2.2000, lk 11.

⁽³⁾ EÜT C 317, 6.11.2000, lk 35.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 15. märtsi 2000. aasta arvamus (EÜT C 377, 29.12.2000, lk 159), nõukogu 7. novembri 2000. aasta ühine seisukoht (EÜT C 375, 28.12.2000, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2001. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 20. septembri 2001. aasta otsus ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT C 138, 17.5.1993, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 275, 10.10.1998, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 297, 13.10.1992, lk 1.

- (9) Piiriülene saastus soodustab hapestamist, pinnase eutrofeerumist ja troposfääriosooni tekkimist ning selle tõrjumine nõuab ühenduse kooskõlastatud meetmeid.
- (10) Hapestamist ja troposfääriosooni mõjuga kokkupuudet tekitavate saasteainetega vähendamine alandab ka pinnase eutrofeerumist.
- (11) Värveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi siseriiklike ülemäärade kehtestamine igale liikmesriigile on keskkonnavalaste vaheeesmärkide saavutamise majanduslikult tõhus viis. Heitkoguste ülemäärade annavad ühendusele ja liikmesriikidele võimaluse vaheeesmärkide täitmise viisid paindlikult kindlaks määrata.
- (12) Liikmesriigid peaksid vastutama heitkoguste siseriiklike ülemäärade rakendusmeetmete eest. Heitkoguste ülemäärade kinnipidamise edukust on vaja hinnata. Seetõttu tuleks koostada siseriiklikud heitkoguste vähendamise programmid ning kanda nendest ette komisjonile; programmid peaksid sisaldama teavet heitkoguste ülemäärade järgimiseks vastuvõetud või kavandatavate meetmete kohta.
- (13) Hapestavate ja eutrofeerivate saasteainete ning osooni eelaste heitkoguste piiramine, mis on käesoleva direktiivi eesmärk, ei ole liikmesriikide vahendite abil piisavas ulatuses võimalik saaste riigipiire ületava laadi tõttu, vaid on paremini saavutatav ühenduse tasandil EÜ asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõtte ning eelkõige ettevaatuspõhimõtte kohaselt; proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik kõnesoleva eesmärgi saavutamiseks.
- (14) Tuleks õigel ajal saada ülevaade liikmesriikide edusammudest heitkoguste ülemäärade kinnipidamisel ning sellest, kui suures ulatuses võiks ülemäärade rakendamine täita keskkonnavalasteid vaheeesmärke kogu ühenduses. Ülevaates tuleks kajastada ka teaduse ja tehnika arengut, ühenduse õiguse edasiarendamist ning heitkoguste vähendamise väljaspool ühendust, muu hulgas erilist tähelepanu pöörates kandidaatriikide edusammudele. Kõnealust ülevaadet silmas pidades peaks komisjon täiendavalt uurima heitkoguste ülemääradega seotud kulusid ja tulusid, sealhulgas tasuvust, piirkulusid ja -ulusid, sotsiaal-majanduslikku toimet ning kõiki konkurentsivõimele avaldatavaid mõjutusi. Ülevaates tuleks arvesse võtta ka käesoleva direktiivi reguleerimisala piirangud.
- (15) Komisjon peaks sel eesmärgil koostama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ning tegema vajaduse korral asjakohased ettepanekud käesoleva direktiivi muutmiseks, kusjuures oleksid arvesse võetud kõik asjaomaste ühenduse õigusaktide sätted, muu hulgas ka need, millega nähakse ette asjaomaste saasteallikate heitkoguste piirväärtused ja tootestandardid, ning laevade ja õhusõidukite heitmeid käsitlevad rahvusvahelised määrused.
- (16) Meretransport suurendab oluliselt värveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkoguseid ning samuti õhusaasteainete kontsentratsioone ja sadestumisi ühenduses. Seetõttu tuleks selliseid heitkoguseid vähendada. Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/32/EÜ (mis käsitleb värvlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ) ⁽¹⁾ artikli 7 lõikega 3 seatakse komisjonile ülesandeks uurida, milliseid meetmeid on võimalik võtta hapestamise vähendamiseks, mis tuleneb muude kui kõnealuse direktiivi artikli 2 lõikes 3 nimetatud merekütuste põletamisest.
- (17) Liikmesriigid peaksid püüdma võimalikult kiiresti ratifitseerida laevadelt pärineva merereostuse vältimise rahvusvahelise konventsiooni (MARPOL) VI lisa.
- (18) Hapestamise ja osoonisaaste piirülese iseloomu tõttu peaks komisjon jätkuvalt uurima vajadust välja töötada ühenduse ühtlustatud meetmed, ilma et see piiraks nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saaste kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽²⁾ artikli 18 kohaldamist, et ära hoida konkurentsi moonutamine, ning seejuures arvesse võtma meetmete tulude ja kulude tasakaalu.
- (19) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada, ilma et see piiraks kõnealuste saasteainete konkreetsetest allikatest lähtuvate heitkoguste reguleerimist käsitlevate ühenduse õigusaktide ning nõukogu direktiivi 96/61/EÜ sätete kohaldamist, mis käsitlevad heitkoguste piirväärtusi ja parima võimaliku tehnika kasutamist.
- (20) Heitkoguste ülemäärade kinnipidamist on vaja kontrollida, koostades emissiooni andmekogusid, mille andmed peavad olema välja arvatud rahvusvaheliselt kokkulepitud meetodika kohaselt ning millest tuleb korrapäraselt ette kanda komisjonile ja Euroopa Keskkonnaagentuurile (EEA).
- (21) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta käesoleva direktiivi sätete rikkumiste eest ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Need sanktsioonid peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽¹⁾ EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13.

⁽²⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

- (22) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾
- (23) Komisjon ja liikmesriigid peaksid tegema rahvusvahelist koostööd käesoleva direktiiviga ettenähtud eesmärkide saavutamisel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on piirata hapestavate ja eutrofeerivate saasteainete ning osooni eelaste heitkoguseid, et parandada keskkonna ja inimeste tervise kaitset ühenduses hapestamise, pinnase eutrofeerumise ja troposfääriosooni kahjulikust mõjust tulevane ohu eest ning liikuda pikaajaliste eesmärkide poole mitte ületada kriitilisi saastetasemeid ja -koormusi ning kaitsta tõhusalt kõiki inimesi õhusaaste tekitatud teada olevate terviseriskide eest, kehtestades selleks heitkoguste siseriiklikud ülemmäärad, kusjuures võrdleva hindamise kriteeriumideks võtta aastad 2010 ja 2020, ning koostades järjekindlalt artiklites 4 ja 10 ettenähtud ülevaateid.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi heitkoguste suhtes, mis artikli 4 kohaselt lähtuvad inimtegevuse tulemusena tekkivatest saasteallikatest liikmesriikide territooriumidel ja nende majanduspiirkondades.

See ei hõlma:

- a) rahvusvahelisest mereliiklusest pärit heitmeid;
 - b) õhusõidukite heitmeid, välja arvatud maandumis- ja starditsükli heitmed;
 - c) Hispaania osas heitmeid Kanaari saartel;
 - d) Prantsusmaa osas heitmeid ülemeredepartemangudes;
 - e) Portugali osas heitmeid Madeiral ja Assooridel.
- b) AOT 60 — summaarne erinevus $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) taset ületavate troposfääriosooni ühe tunni keskmiste kontsentratsioonide ja $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ vahel, kasutades väärtusi, mis mõõdetakse kogu aasta jooksul;
 - c) *kriitiline saastekoormus* — kvantitatiivne hinnang kokkupuute kohta ühe või mitme saasteainega, millel allpool seda taset vastavalt praegustele teadmistele puudub märkimisväärne kahjulik toime keskkonna tundlikele osadele;
 - d) *kriitiline saastetase* — saasteainete kontsentratsioon atmosfääris, millest kõrgem tase võib vastavalt praegustele teadmistele olla otseselt kahjulik vastuvõtjatele, nagu on inimesed, taimed, ökosüsteemid või ained;
 - e) *heide* — aine eraldumine punkt- või hajureostusallikast atmosfääri;
 - f) *võrguruut* — ruut mõõtmetega $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, mida kasutatakse kriitiliste koormuste kaardistamisel Euroopa ulatuses, ning samuti õhusaasteainete heitkoguste ja sadestumiste kontrollimisel õhusaaste edasikandumise seire ja hindamise Euroopa koostööprogrammi (EMEP) alusel;
 - g) *maandumis- ja starditsükkel* — tsükkel, mille moodustavad iga käitamismooduli järgmised ajavahemikud: maandumislähene mine 4,0 minutit; ruleerimine/tühikäik 26,0 minutit, start 0,7 minutit; tõus 2,2 minutit;
 - h) heitkoguse *siseriiklik ülemmäär* — aine suurim lubatud kogus kilotonnides, mis võib liikmesriikides eralduda kalendriaasta jooksul;
 - i) *lämmastikoksiidid* ja NO_x — lämmastikoksiidid ja lämmastikdioksiidid, väljendatuna lämmastikdioksiidina;
 - j) *troposfääriosoon* — osoon troposfääri kõige madalamas osas;
 - k) *lenduvad orgaanilised ühendid* ja LOÜ — kõik inimtegevuse tulemusena tekkivad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan, mis võivad päikesevalguse toimel lämmastikoksiididega reageerides tekitada fotokeemilisi oksüdante.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) AOT 40 — summaarne erinevus $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) taset ületavate troposfääriosooni ühe tunni keskmiste kontsentratsioonide ja $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ vahel, kasutades üksnes neid väärtusi, mis mõõdetakse maist juunini igal aastal;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

Artikkel 4

Heitkoguste siseriiklikud ülemmäärad

1. Liikmesriigid vähendavad hiljemalt 2010. aastaks selliste saasteainete nagu vääveldioksiid (SO_2), lämmastikoksiidid (NO_x), lenduvad orgaanilised ühendid (LOÜ) ja ammoniaak (NH_3) siseriiklike aastaseid heitkoguseid kogusteni, mis ei ületa I lisas sätestatud heitkoguste ülemmäärasid, kusjuures võetakse arvesse kõik pärast artiklis 9 nimetatud aruannete esitamist ühenduse meetmetes tehtud muudatused.

2. Liikmesriigid tagavad, et I lisas ettenähtud heitkoguste ülemmäärased ei ületata ühelgi aastal pärast 2010. aastat.

Artikkel 5

Keskkonnavalased vahe-eesmärgid

I lisas esitatud heitkoguste siseriiklike ülemmäärade eesmärk on üldjoontes saavutada 2010. aastaks kogu ühenduses keskkonnavalaste eesmärkide vahe-eesmärgid üldiselt järgmises ulatuses:

a) Hapestamine

Kriitilisi koormusi ületavad alad vähenevad vähemalt 50 % võrra (igas võrguruudus) 1990. aasta olukorraga võrreldes.

b) Tervist mõjutav kokkupuude troposfääriosooniga

Inimese tervise seisukohalt kriitilist taset ületava troposfääriosooni koormust (AOT 60 = 0) vähendatakse kõigis võrguruududes kahe kolmandiku võrra 1990. aasta näitajatega võrreldes. Peale selle ei tohi troposfääriosooni koormus üheski võrguruudus ületada absoluutset ülempiiri 2,9 ppm.h.

c) Taimkatet mõjutav kokkupuude troposfääriosooniga

Põllukultuuride ja poolloodusliku taimkatte seisukohalt kriitilist taset ületava troposfääriosooni koormust (AOT 40 = 3 ppm.h) vähendatakse kõigis võrguruududes ühe kolmandiku võrra 1990. aasta olukorraga võrreldes. Peale selle ei tohi troposfääriosooni koormus üheski võrguruudus ületada absoluutset ülempiiri 10 ppm.h, väljendatuna kriitilise taseme ületamisena 3 ppm.h.

Artikkel 6

Siseriiklikud programmid

1. Liikmesriigid koostavad hiljemalt 1. oktoobriks 2002 programmid artiklis 4 nimetatud siseriiklike saasteainetega järkjärguliseks vähendamiseks, et hiljemalt 2010. aastaks oleks võimalik kinni pidada vähemalt I lisas ettenähtud siseriiklikest heitkoguste ülemmääradest.

2. Siseriiklikud programmid sisaldavad teavet vastuvõetud ja kavandatavate strateegiate ja meetmete kohta ning kvantifitseeritud kalkulatsioonide kõnealuste strateegiate ja meetmete mõju kohta saasteainete heitkogustele 2010. aastal. Esitatakse andmed eeldatavate oluliste muutuste kohta riigisisestest heitkoguste geograafilises jaotumises.

3. Liikmesriigid vaatavad siseriiklikud programmid üle ja ajakohastavad need vastavalt vajadusele 1. oktoobriks 2006.

4. Liikmesriigid teevad lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt koostatud programmid kättesaadavaks üldsusele ja asjaomastele organisatsioonidele, nagu näiteks keskkonnaorganisatsioonid. Käesoleva lõike kohaselt avalikkusele ning organisatsioonidele antav teave peab olema selge, mõistetav ja kergesti kättesaadav.

Artikkel 7

Emissiooni andmekogud ja prognoosid

1. Liikmesriigid koostavad ning ajakohastavad igal aastal artiklis 4 nimetatud saasteainete siseriiklikud emissiooni andmekogud ja emissiooni prognoosid 2010. aastaks.

2. Liikmesriigid kasutavad emissiooni andmekogude ja prognooside koostamisel III lisas esitatud meetodeid.

3. Komisjon koostab Euroopa Keskkonnaagentuuri abiga ning koostöös liikmesriikidega ja nendelt saadud teabe põhjal artiklis 4 nimetatud saasteainete andmekogud ja prognoosid. Andmekogud ja prognoosid tehakse üldsusele kättesaadavaks.

4. III lisa kohaselt kasutatud metoodikat ajakohastatakse artikli 13 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 8

Liikmesriikide aruanded

1. Liikmesriigid esitavad hiljemalt iga aasta 31. detsembriks komisjonile ja Euroopa Keskkonnaagentuurile artikli 7 kohaselt koostatud aruande siseriiklike emissiooni andmekogude ja 2010. aasta emissiooni prognooside kohta. Nad esitavad lõplikud emissiooni andmekogud üle-eelmise aasta kohta ning esialgsed emissiooni andmekogud eelmise aasta kohta. Emissiooni prognoosid sisaldavad andmeid, mis võimaldavad kvantitatiivselt hinnata prognooside aluseks võetud põhilisi sotsiaal-majanduslikke eeldusi.

2. Liikmesriigid informeerivad hiljemalt 31. detsembriks 2002 komisjoni artikli 6 lõigete 1 ja 2 kohaselt koostatud programmidest.

Liikmesriigid informeerivad hiljemalt 31. detsembriks 2006 komisjoni artikli 6 lõike 3 kohaselt koostatud ajakohastatud programmidest.

3. Komisjon edastab saadud siseriiklikud programmid teistele liikmesriikidele ühe kuu jooksul nende kättesaamisest arvates.

4. Komisjon määrab artikli 13 lõikes 2 ettenähtud korras kindlaks tingimused, mis tagavad järjekindla ja läbipaistva siseriiklikest programmidest aruandmise.

Artikkel 9

Komisjoni aruanded

1. Komisjon esitab 2004. ja 2008. aastal aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule I lisas sätestatud heitkoguste siseriiklike ülemmäärade rakendamise edukuse kohta ning artiklis 5 ettenähtud keskkonnavalaste vahe-eesmärkide saavutamise tõenäolise ulatuse kohta 2010. aastaks, samuti selle kohta, kui suures ulatuses oleks võimalik artiklis 1 ettenähtud pikaajalisi eesmärke täita aastaks 2020. Aruannetes on majanduslik hinnang, kaasa arvatud tasuvuse, tulude, piirkulude ja -tulude ning heitkoguste siseriiklike ülemmäärade rakendamise sotsiaal-majandusliku mõju kohta konkreetsetele liikmesriikidele ja sektoritele. Aruanded sisaldavad ka ülevaadet käesoleva direktiivi reguleerimisala piirangutest, nagu on määratletud artiklis 2, ning hinnangut heitkoguste täiendava vähendamise võimaliku ulatuse kohta, et saavutada artiklis 5 ettenähtud keskkonnavalased vahe-eesmärgid. Aruannetes võetakse arvesse liikmesriikide artikli 8 lõigete 1 ja 2 kohaselt koostatud aruanded ning muu hulgas ka:

- a) kõik ühenduse uued õigusaktid, mis võivad olla vastu võetud asjaomastest saasteallikatest lähtuvate heitkoguste piirväärtuste ja tootestandardite sätestamiseks;
- b) parimad võimalikud tehnika arengusuunad direktiivi 96/61/EÜ artiklis 16 ettenähtud teabevahetuse alal;
- c) suurtest põletusseadmetest lähtuvate väeveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkoguste vähendamise eesmärgid 2008. aastaks, millest liikmesriigid on ette kandnud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivile 2001/80/EÜ teatavatest suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta; ⁽¹⁾
- d) heitkoguste vähendamised ja vähendamiskohustused kolmandates riikides, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse kandidaatriikides võetavatele meetmetele ning võimalustele heitkoguseid täiendavalt vähendada ühendusele lähedal asuvates piirkondades;
- e) kõik ühenduse uued õigusaktid ja rahvusvahelised määrused, milles käsitletakse laevade ja õhusõidukite põhjustatud heitkoguseid;
- f) transpordi areng ning kõik täiendavad meetmed transpordist lähtuvate heitkoguste kontrollimiseks;
- g) arengusuunad põllumajanduse valdkonnas, loomakasvatusalased prognoosid ja heitkoguste vähendamise meetodite edasiarendused põllumajandussektoris;
- h) kõik energiaturu olulised muutused liikmesriigis ning uued prognoosid, mis kajastavad liikmesriikide meetmeid kliimamuutusega seotud rahvusvaheliste kohustuste täitmisel;
- i) hinnang kriitiliste koormuste jooksvate ja eeldatavate ületamiste kohta ning Maaailma Tervishoiuorganisatsiooni suunistes esitatud troposfääriosooni väärtused;
- j) võimalus kindlaks määrata kavandatav vahe-eesmärk, et vähendada pinnase eutrofeerumist;
- k) uued teaduslikud ja tehnilised andmed, kaasa arvatud mõõtemääramatus:
 - i) siseriiklikes emissiooni andmekogudes;
 - ii) sisestatud võrdlusandmetes;
 - iii) teabes saasteainete piiriülese kauglevi ja sadestumise kohta;
 - iv) kriitilistes koormustes ja tasemetes;
 - v) kasutatud mudelis;
- l) vajadus vältida ülemääraste kulude tekkimist igale üksikule liikmesriigile;
- m) modelleerimisarvestuste ning hapestamis-, eutrofeerumis- ja troposfääriosoonivaatluste võrdlemine mudelite täiustamise eesmärgil;
- n) asjakohaste majandushoobade kasutamine, kui see on vajalik.

ning hinnang sellest tulenevale mõõtemääramatusele heitkoguste siseriiklikes ülemmäärades, mis on vajalikud artiklis 5 mainitud keskkonnavalaste vahe-eesmärkide täitmiseks;

2. Komisjon esitab 2012. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande I lisas esitatud ülemmäärade järgimise kohta ning edusammude kohta artiklis 5 nimetatud keskkonnavalaste vahe-eesmärkide ning artiklis 1 nimetatud pikaajaliste eesmärkide saavutamisel. Komisjoni aruandes võetakse arvesse liikmesriikide artikli 8 lõigete 1 ja 2 kohaselt esitatud aruanded ning lõike 1 punktides a–n loetletud asjaolud.

Artikkel 10

Läbivaatamine

1. Artiklis 9 nimetatud aruannetes võetakse arvesse artikli 9 lõikes 1 loetletud tegurid. Iga aruande koostamisel vaatab komisjon läbi käesoleva direktiivi, lähtudes kõnealustest teguritest, edusammudest 2010. aastaks ettenähtud heitkoguste ülemmääradest kindlipidamisel, teaduse ja tehnika arengust ning olukorrast käesoleva direktiivi vahe-eesmärkide ja kriitilistest koormustest ning

⁽¹⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.

tasemetest kinnipidamise pikaajaliste eesmärkide saavutamisel, samuti Maailma Tervishoiuorganisatsiooni õhukvaliteedi juhistamisest osooni osas.

2. Läbivaatamisel, mis peab olema lõpetatud 2004. aastal, antakse hinnang II lisas sätestatud kogu ühenduse soovituslikele heitkoguste ülemmääradele. Kõnealuste soovituslike ülemmäärade hindamine võetakse ühena teguritest arvesse täiendavate tasuvusmeetmete analüüsimisel, mis võidakse võtta kõigi asjakohaste saasteainete heitkoguste vähendamiseks, et saavutada artiklis 5 ettenähtud keskkonnaalased vahe-eesmärgid kogu ühenduses aastaks 2010.

3. Kõik aruanded sisaldavad heitkoguste siseriiklike ülemmäärade arvestuslike kulude ja tulude täiendavat uurimist, mis on arvutatud tehnika tasemele vastavate näidiste ja parimate olemasolevate andmete põhjal, et saada võimalikult väike mõõtemääramatus, samuti võetakse arvesse Euroopa Liidu laienemise edusamme ning alternatiivsete meetodite võimalusi artiklis 9 loetletud tegureid silmas pidades.

4. Eesmärgiga ära hoida konkurentsi moonutamine ning arvesse võttes tulude ja kulude tasakaalu, uurib komisjon täiendavalt vajadust välja töötada ühenduse ühtlustatud meetmed selliste majandussektorite ja toodete jaoks, mis soodustavad kõige enam hapestamist, eutrofitseerumist ja troposfääriosooni tekkimist, ilma et see piiraks direktiivi 96/61/EÜ artikli 18 kohaldamist.

5. Artiklis 9 nimetatud aruannetele lisatakse vajaduse korral ettepanekud:

- a) I lisas ettenähtud siseriiklike ülemmäärade muutmiseks, et saavutada artiklis 5 nimetatud keskkonnaalased vahe-eesmärgid, ja/või kõnealuste keskkonnaalaste vahe-eesmärkide muutmiseks;
- b) võimalike täiendavate heitkoguste vähendamiseks, et oleks võimalik käesolevas direktiivis ettenähtud pikaajaliste eesmärkide täitmine 2020. aastaks;
- c) meetmete kohta, mis tagavad ülemmäärade kinnipidamise.

Artikkel 11

Koostöö kolmandate riikidega

Edendamaks artiklis 1 ettenähtud eesmärgi saavutamist ning ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 kohaldamist, teevad komisjon ja liikmesriigid vajaduse korral kolmandate riikide ning asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega, nagu on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjon (UN/ECE), Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) ja Rahvusvaheline Tsiviilennundusorganisatsioon (ICAO), kahe- ja mitmepoolset koostööd, kaasa arvatud teabevahetus tehnilise ja

teadusliku uurimis- ja arendustöö valdkonnas selleks, et luua paremad võimalused heitkoguste vähendamiseks.

Artikkel 12

Aruanded laevadest ja õhusõidukitest lähtuvate heitkoguste kohta

1. Komisjon kannab 2002. aasta lõpuks Euroopa Parlamendile ja nõukogule ette, kui suures ulatuses rahvusvahelisest laevaliiklusest lähtuvad heitmed soodustavad hapestamist, eutrofeerumist ja troposfääriosooni tekkimist ühenduses.

2. Komisjon kannab 2004. aasta lõpuks Euroopa Parlamendile ja nõukogule ette, kui suures ulatuses õhusõidukitest lähtuvad heitmed, välja arvatud maandumis- ja starditsükli heitmed, soodustavad hapestamist, eutrofeerumist ja troposfääriosooni tekkimist ühenduses.

3. Igas aruandes esitatakse meetmete programm, mida saaks vajaduse korral rakendada rahvusvahelisel ja ühenduse tasandil heitkoguste vähendamiseks asjaomases sektoris ning mille alusel Euroopa Parlament ja nõukogu asja edaspidi käsitleb.

Artikkel 13

Komitee

1. Komisjoni abistab direktiivi 96/62/EÜ artikli 12 alusel moodustatud komitee, edaspidi "komitee".

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 nimetatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 14

Sanktsioonid

Liikmesriigid määravad kindlaks sanktsioonid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral. Need sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 15

Õigusaktide ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 27. novembrit 2002. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 17

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 23. oktoober 2001

Euroopa Parlamendi nimel

president

N. FONTAINE

Nõukogu nimel

eesistuja

A. NEYTS-UYTTEBROECK

I LISA

SO₂, NO_x, LOÜ ja NH₃ heitkoguste siseriiklikud ülemmäärad 2010. aastaks ⁽¹⁾

Riik	SO ₂ kilotonnides	NO _x kilotonnides	LOÜ kilotonnides	NH ₃ kilotonnides
Austria	39	103	159	66
Belgia	99	176	139	74
Taani	55	127	85	69
Soome	110	170	130	31
Prantsusmaa	375	810	1 050	780
Saksamaa	520	1 051	995	550
Kreeka	523	344	261	73
Iirimaa	42	65	55	116
Itaalia	475	990	1 159	419
Luksemburg	4	11	9	7
Madalmaad	50	260	185	128
Portugal	160	250	180	90
Hispaania	746	847	662	353
Rootsi	67	148	241	57
Ühendkuningriik	585	1 167	1 200	297
EÜ 15	3 850	6 519	6 510	3 110

⁽¹⁾ Need heitkoguste siseriiklikud ülemmäärad on välja töötatud artiklis 5 ettenähtud keskkonnavalaste vahe-eesmärkide üldjoontes täitmiseks. Nende eesmärkide saavutamine peaks vähendama pinnase eutrofeerumist nii ulatuslikult, et ühenduse maa-ala, kus biogeense lämmastiku sadestumine ületab kriitilised koormused, väheneb umbes 30 % võrreldes 1990. aastaga

II LISA

SO₂, NO_x ja LOÜ heitkoguste ülemmäärad (tuhandetes tonnides)

	SO ₂ kilotonnides	NO _x kilotonnides	LOÜ kilotonnides
EÜ 15	3 634	5 923	5 581

Need heitkoguste ülemmäärad on välja töötatud artiklis 5 ettenähtud keskkonnavalaste vahe-eesmärkide saavutamiseks kogu ühenduses aastaks 2010.

*III LISA***Emissiooni andmekogude ja prognooside koostamise meetodid**

Liikmesriigid koostavad emissiooni andmekogud ja prognoosid piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni alusel kokkulepitud meetodeid kasutades ning on kohustatud kõnealuste andmekogude ja prognooside ettevalmistamisel kasutama EMEP/CORINAIRi (*) ühisteatmikku.

(*) Euroopa Keskkonnaagentuuri õhusaaste andmekogu.